

Libya, Uluslararası Müdahalenin Yansımalarının Acısını Çekiyor! Peki Çözüm Nedir?

Haber:

25/07/2022'de BM Güvenlik Konseyi, Libya krizindeki son gelişmeleri görüşmek üzere New York'taki merkezinde bir toplantı yaptı. Libya'nın Birleşmiş Milletler Büyükelçisi Tahir es-Sunni, Konsey'de yaptığı konuşmada şunları söyledi: "Libya ekonomisi şu anda uluslararası müdahalenin yansımalarının, kapsamlı siyasi çözümlere ulaşılamamasının... ve fabrikasyon ve gerçekçi olmayan çözümler geliştirme girişimlerinin acısını çekiyor... Çözüm basitçe Libyalıların istikrarlı bir devlet kurma ve siyasi ve ekonomik sistemini tanımlayan bir anayasa oluşturma iradesini, ülkenin kaynaklarının devletin prestijini ve egemenliğini koruyacak şekilde yönetimini ve dağıtımını desteklemekte yatmaktadır."

Yorum:

Libya büyükelçisi kesin olan bir şeyi teyit ediyor. Zira uluslararası müdahale, ayın on dördü gibi ortadadır. Dahası BM Güvenlik Konseyi'nin bu toplantısı, Libya'ya uluslararası müdahalenin açık bir göstergesidir! Zira şayet durum böyle olmasaydı, büyükelçi ve Libya halkı bu görüşmeyi reddeder ve ülkelerinin iç işlerine müdahale olarak görürlerdi.

Örneğin hiç kimse Amerika'daki ırk ayrımcılığı ve bölünme koşullarını incelemek için bir toplantı yapmıyor ve hiç kimse Amerikan hükümetine, diğer insan gruplarına yönelik şiddet eylemlerini durdurması için baskı yapmak amacıyla Güvenlik Konseyi'nde böyle bir toplantı yapılması çağrısında bulunmuyor. Yine hiç kimse, Amerika'daki katliamı durdurmak için bir toplantı çağrısı yapmıyor. Zira her yıl Amerika'daki insanların, yoldan geçenlere, okula, dükkanlara, kiliseye ya da insanların bulunduğu diğer yerlere yaptıkları saldırılarda yaklaşık 40.000 kişi öldürülüyor ve bunların çoğu da ırkçı nedenlerle oluyor. Ayrıca Anglo-Sakson Protestan grupları, oranları %40'a düştüğü için yok olmalarından ve diğer ırkların egemenliğinden korkmaktadırlar. Bu nedenle ülkede yaşayan insan gruplarına kin güdüp varlığını inkar ederek saldırıyorlar ve sayılarını azaltmak için çalışıyorlar ve onların kontrol altında yaşamalarını sağlıyorlar. Aynı durum diğer batı ülkeleri için de geçerlidir.

Libya büyükelçisi uyanık ve cesur biri olsaydı, bu toplantıyı reddedip boykot ederdi ve BM Güvenlik Konseyi'nin daimi üyelerine, siz ülkemizin işlerine karışyorsunuz ve buna hakkınız yok şeklinde hitap eder, tüm cesaretiyle Libya'daki sorunların sebebi sizsiniz der ve ayrılırdı. Dolayısıyla şunu söylemekle yetinmezdi: "Libya ekonomisi şu anda uluslararası müdahalenin yansımalarının, kapsamlı siyasi çözümlere ulaşılamamasın, fabrikasyon ve gerçekçi olmayan çözümler geliştirme girişimlerinin acısını çekiyor."

Bu ülkeler, Libya ya da diğer İslami ülkeler için köklü ve doğru bir çözüm istemiyor ve nüfuzlarını genişletebilmek için uydurma çözümler ortaya koyuyorlar. Dolayısıyla onlar kendi aralarında çatıştıkları için bu çözümler Amerika ve İngiltere tarafından değiş tokuş ediliyor. Zira önce 2015 yılında İngiltere tarafından Sahirat Anlaşması hazırlandı, sonra Amerika, Birleşmiş Milletler elçisi vekili olarak çalışan Amerikalı diplomat Stephanie Williams'ın müdahalesiyle bunu havaya uçurmaya geldi, bunun üzerine 2021 yılında Cenevre toplantısı yaptı ve Dibeybe'nin bir Amerikan ajanı olarak başbakan olarak seçilmesini ve Sahirat Anlaşması'nı havaya uçurmak için bir hükümet kurmasını sağladı.

Nitekim Libya büyükelçisi açık bir şekilde şöyle dedi: "Libya'daki krizin çözümü, ancak birkaç ülkenin işlerimize yönelik yabancı müdahalesini durdurmak ve bir dışlama olmaksızın herkesi kapsayan ve asgari düzeyde bir ulusal uzlaşma sağlayan özgür ve adil seçimler yapmakla mümkün olacaktır." Bu söz kısmen doğrudur. Zira dış müdahalenin durdurulması sözle değil, aksine bu ülkelere karşı durarak ve her yönden ve biçimde müdahale etmelerini engellemek için eyleme geçmekle olur. Dahası çözümlerini, toplantılarını, heyetlerini ziyaretlerini, büyükelçilerinin hareketlerini, temaslarını ve hatta Libya topraklarındaki

varlıklarını reddetmekle ve onlarla temasa geçenlerle savaşmakla ve onların yerel siyasi güçlerini ifşa etmekle olur.

Ve şöyle ekledi: “Her ne kadar Libya’da seçim yapma fikrinden korkan bazı uluslararası güçlerin olduğunu bilsek de, sonuçlarının garantisi olmaması nedeniyle kendi dar çıkarlarına hizmet etmiyor.” İsimlerini vermemiş olsa bile uluslararası güçler, Amerika ve Avrupa ve özellikle de İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra Libya’ya girdiğinden beri nüfuz sahibi olan İngiltere’dir. Zira İngiltere, orada kendisine bağlı bir monarji kurdu ve ardından onu, 2011’de Libya halkı ona karşı ayaklanana kadar kendisine bağlı olan Kaddafi’nin başkanlığındaki cumhuriyetçi bir rejimle değiştirdi. Bunun üzerine bu Batılı güçler NATO adına ayaklandılar ve rejiminin düşmesini önlemek ve Libya’nın sadece dinlerini yaşadıkları Müslümanlara mahsus bir ülke olarak asli statüsüne geri dönmesini engellemek için Libya’ya müdahale ettiler.

Herhangi bir seçim yapmak çözüm değildir. Çünkü siyasi ortam temiz değildir, dahası ajanlarla dolup taşmaktadır. Bu yüzden önce samimi bir siyasi liderlik oluşturmalı ve onu iktidara getirmek için çalışmalıyız. Seçimler de otoritenin Müslümanlara ve egemenliğin de İslam’a ait bir sistemin gölgesinde yapılmalıdır. Aksi takdirde başarısız bir devlet veya bölge ülkelerine benzer ajan bir devlet için başarısız bir seçim olacaktır.

Büyükelçinin şu sözüne gelince: “Çözüm basitçe Libyalıların istikrarlı bir devlet kurma ve siyasi ve ekonomik sistemini tanımlayan bir anayasa oluşturma iradesini, ülkenin kaynaklarının devletin prestijini ve egemenliğini koruyacak şekilde yönetimini ve dağıtımını desteklemekte yatmaktadır.”

Dolayısıyla o, Libya’nın istikrarlı, yani başlı başına ayrı bir devlet olmasını talep ediyor! Bu söz, büyük bir mugalatadır. Zira Libya, tüm Müslümanlar için istikrarlı bir devletin parçası olmalı veya böyle bir devlet için bir dayanak noktası olmalıdır. Bu devlet ise tüm bölge ülkeleri gibi temelde sömürgeci bir devlete bağlı olan bu tür ülkeler için söylendiği gibi ayrı veya bağımsız bir devlet değil tüm Müslümanları bir araya getirecek olan Hilafet Devleti’dir. Hazırlanması gereken anayasa da, sömürgeci Batılı ülkelerin Libya halkına, laik ve demokratik anayasalarından çıkarılmış bir anayasa hazırlamaya ve dayatmaya çalıştıkları gibi olmamalıdır. Bilakis sadece Kur’an ve sünnetten çıkarılmış bir anayasa olmalıdır. İşte o zaman Libya için köklü bir çözüm gelecek ve sömürgecinin fabrikasyon çözümleri ortadan kalkacaktır.

Sömürgeciler girmeden önce Libya Hilafet Devleti’nin bir parçası iken güçlüydü ve ordusu, Osmanlı Hilafet Devleti altındaki Batı Trablus vilayeti ordusu, Amerika bölge sularından geçiş ücretini ödemeyi reddettiğinde 1801-1805 yılları arasında Amerikan filosunu hezimete uğratmış ve yenilginin ardından Hilafet Devleti onu iki kat ödeme yapmaya zorlamıştı. Ayrıca Trablus kentindeki İslam Donanması, içinde yaklaşık 308 Amerikalı denizcinin bulunduğu Amerikan Fırkateyni Philadelphia’yı ve üçüncü Amerikan başkanı Jefferson’ın arkadaşı olan geminin kaptanı Kaptan Bainbridge’yi esir almıştı. Aynı şekilde Derne Muharebesi’nde mağlup etmiş ve Trablus Vilayeti - Hilafet Devleti Amerika’yı, 1812 yılına kadar 3 milyon altın ve yıllık 20 bin dolar vergi ödemeye mecbur bırakmıştı.

Bu, İslam ümmetinde bolca bulunan birçok gurur örneklerinden biridir. Bu ise sadece Hilafet Devleti’nin gölgesinde mümkündür. Bu yüzden Libya büyükelçisi, Libya’daki politikacılar ve onun Müslüman halkı izzeti, Libya’nın servetlerinin üzerine üşüşen sömürgeci kâfirlerin yanında değil, Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Devletin gölgesinde Allah katında aramalıdır.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Esad Mansur